

Sygn. akt *IV U 358/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

**Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24/01/2017 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 24/01/2017 r. znak: (...)w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 13 października 2016r. na okres do września 2018r.

Sygn. akt IV U 358/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 listopada 2017r.

Decyzją z dnia 24.01.2017r., znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz. 887) po rozpoznaniu wniosku z dnia 13.10.2016r. odmówił wnioskodawcy R. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy nie przysługuje prawo do renty ponieważ nie jest on niezdolny do pracy, co wynika z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 20.01.2017r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca R. B. wskazując, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego i komisji lekarskiej ZUS.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania albowiem wnioskodawca orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS został uznany za zdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

R. B. w dniu 13.10.2010 r. złożył wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 20.01.2017r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że R. B. nie jest niezdolny do pracy.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy w szczególności czy jest on częściowo niezdolna do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych kardiologa – internisty, otolaryngologa diabetologa. Biegły diabetolog na podstawie analizy akt sprawy oraz badania psychologicznego wnioskodawcy stwierdził u wnioskodawcy: - obustronny niedosłuch (społeczna wydolność słuchu zachowana), - napadowe zawroty głowy, bóle głowy.

Stwierdzone schorzenia mogą według biegłego powodować zaburzenia słyszenia, zaburzenia rozumienia mowy oraz zaburzenia słyszenia kierunkowego.

Upośledzenie słuchu stwierdzone u R. B. nie można jednak określić jako „ społeczną niewydolność słuchu” lub „ praktyczną głuchotę” Dolegliwości bólowe głowy, zawroty głowy, pogarszają sytuację chorego, nie powodują jednak niezdolności do pracy. Stwierdzone schorzenia otolaryngologiczne nie powodują częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami czy konieczności stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W zakresie narządów Otolaryngologicznych R. B. nie jest i nie był niezdolny do pracy z przyczyn otolaryngologicznych, co jest przedmiotem analizy orzeczniczej.

W swojej opinii biegły ocenił stan zdrowia, możliwości leczenia z punktu widzenia lekarza otolaryngologa praktyka i dokonał kwalifikacji w oparciu o ustawową definicję niezdolności do pracy. Wziął pod uwagę wcześniejsze i aktualne decyzje ZUS, opinię lekarzy, charakter procesu, chorobowego, jakość słuchu i mowy, posiadane kwalifikacje zawodowe.

Biegli z zakresu kardiologii-chorób wewnętrznych , diabetologii w parciu o akta sprawy , ZUS, przeprowadzone badanie podmiotowe i przedmiotowe oraz dostępną dokumentację stwierdzili u wnioskodawcy: - przewlekłe zapalenie trzustki przebiegające z zaostrzeniami, , - zapalenie błony śluzowej przełyku i żołądka, uchyłek dwunastnicy, - przebyte krwawienie z przewodu pokarmowego, (2007r.), - nadciśnienie tętnicze z koncentrycznym przerostem lewej komory, - stabilną chorobę wieńcową, - zaburzenia gospodarki lipidowej, - kamicej nerki lewej, - cukrzycę typu 2 w okresie insulinoterapii obecnie niewyrównane metabolicznie.

W oparciu o powyższe biegli uznali, że R. B. po dniu 03.09.2016r. jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat , to jest do września 2018r.

Według biegłych aktualnie głównym problemem wnioskodawcy są dolegliwości związane z przewlekłym zapaleniem trzustki przebiegającym z zaostrzeniami. Ostatnia hospitalizacja związana z zapaleniem trzustki miała miejsce w lipcu 2017 roku. Obecnie utrzymują się dolegliwości bólowe brzucha oraz przewlekła biegunka nasilająca się po posiłkach, postępuje spadek masy ciała. Wnioskodawca leczy się z powodu cukrzycy, która jest niewyrównana metabolicznie. Również wieloletnie nadciśnienie tętnicze przebiegające z istotnym uszkodzeniem serca wnioskodawcy jest źle kontrolowane. Odwołujący się z powody wyżej wymienionych schorzeń nie jest zdolny do pracy związanej z wysiłkiem fizycznym- praca w takim charakterze była wykonywana przez wnioskodawcę przez całą jego aktywność zawodową.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę dowodom z opinii biegłych sądowych uznając że są one fachowe, rzetelne i kompletne. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, których specjalizacje zawodowe odpowiadają rodzajom schorzeń

i dolegliwości wnioskodawcy. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podziela powyższe opinie biegłych.

Zgłoszone zastrzeżenia do powyższych opinii stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Dlatego Sąd oddalił wniosek dowodowy organu rentowego co do powołania kolejnych biegłych sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie, wiarygodnego materiału dowodowego wnika, że wnioskodawca spełnia warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Opinia biegłego z zakresu diabetologii i kardiologii – chorób wewnętrznych dała podstawę do ustalenia, iż odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku przyznając wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od daty złożenia wniosku tj. od 13.10.2016r. do września 2018r.